

Λιποτάκτη

Συγχώρα με, μάνα
συγχώρα τις πράξεις μου
που βγαίνουν απο το κορμί
σαν δειλή υπακοή
στους ανώτερους μου.

Συγγώρα με, αν με μυδράλιο καρφωμένο στην σάρκα
ζουλάω γυναίκες, γέρους, μωρά
πεσμένους στο έδαφος
με πρόσωπα χωμένα στο χώμα.

Γυναίκες, μάνα, σαν εσένα γυναίκες
με κοιτάζουν, εκείνες
παρακολουθούν σιωπηλά
μεσ' τη σιωπή του φόβου και του μίσους
και με βλέπουν, να παραβιάζω τους χώρους τους
να σκορπάω καταγής

ζαχαρι, αλάτι
αλεύρι, ρύζι
οτι βλέπω
οτι μπορεί να σημαίνει
ενα κίνδυνο...

Υστερα ακούνε το ουρλιαχτό των επίπλων που αναποδογουρίζουν
των πιάτων που θρυμματίζονται
των τούβλων που κρεμίζονται
και κάθε φορά, η ναυτία είναι δυνατή.

Συγχώρα με, μάνα
αν αύριο, εγώ, δεν θα είμαι εκεί
αν δεν ξαναμπώ σ' εκείνα τα σπίτια
αν δεν θέλω πιά να μισώ
σημαδεύοντας έτσι, τη μοίρα μου
σαν " λιποτάκτης ".

Ρώμη , 3 Μαΐου 2002

Αυτό το ποίημα βασίζεται σε ενα γράμμα που έστειλε στην μητέρα του ενας Ισραηλίτης στρατιώτης.

Ηλικιωμένοι 2009

Αναμονή, μοναξιά
και λόγια, λόγια, πολλά λόγια
η μελαγχολία
για τον χρόνο
που δεν επιστρέφει.
Μάτια σβηστά ,
δεν βλέπουν το μέλλον.
Η καρδιά τυλιγμένη
στις πτυχές τού εγώ.
Ολόκληρη ζωή
για να φτάσεις εδώ ;

Γαλαξίδι, 26 Ιουλίου 2009

Νέοι 2009

Αναμονή, μοναξιά
και λόγια, λόγια, πολλά λόγια
η προσμονή
για τον χρόνο
που θα 'ρθει.
Μάτια σβηστά,
δεν βλέπουν το μέλλον.
Η καρδιά τυλιγμένη
στις πτυχές τού εγώ.
Δεν είναι ολόκληρη ζωή :
να την αλλάξουν ;

Γαλαξίδι, 26 Ιουλίου

Σοφοί του χρόνου χωρίς αρχή

Σοφία, συμπόνοια
λίγα λόγια, πολλά αυτιά
σκυμμέμοι
στο τώρα.

Αισθήσεις εξαγνισμένες
προσβλέπουν στο μέλλον.
Μεγάλη καρδιά
Ελεύθερη από το εγώ.
Ολόκληρη ζωή,
ο κόσμος μόνιμη σκέψη.

Γαλαξίδι , 4 Αυγούστου 2009

Ελευθερία

Βοσκούμε στην εντακτική
με σωληνάκια στην μύτη
μηχανικά πνευμόνια
τρεφόμενοι ενδοφλέβια
χωρίς ήχους
το μυαλό ναρκομένο...
η ελευθερία, ίσως...
δεν είναι για τον κόσμο.

Ρώμη, 18 Ιουνίου 2003

Βοϊτσέκ

Είναι σχιζοφρενής αυτός ο Φράντς
αυτό δεν το κατάλαβαν
αλλά έτσι είναι.

Η Μάρι ίσως
δεν θα ούρλιαζε

Μα είναι γνωστό, οι στρατιώτες
σκέπτονται στενοκέφαλα
εκτελούν διαταγές
... και σκοτώνουν

Ο Αντρές πίστευε στις παλαβομάρες του Φράντς
στους ψιθύρους του Φράντς
στις σκέψεις του Φράντς
δεν έκανε ερωτήσεις στον Φράντς

Είναι λίγος αυτός ο Φράντς
δειλός, ανώριμος, απόλιτος εγωκεντρικός
σαν όλα τα παιδιά, στο τέλος

Η Μάρι ήταν πουτάνα
αξιολάτρευτη μάνα
τρυφερή ερωμένη
αλλά ο Βοϊτσέκ είχε την τιμή του
πιο ψηλά από αυτή.

Είναι σχιζοφρενής αυτός
σχιζοφρενής και παρανοϊκός
παραληρεί

ακούει φωνές

Οι στρατιώτες δεν σκέπτονται,
εκτελούν διαταγές.

υπακούουν στα πάθη
στα ένστικτα

στο μίσος ... και σκοτώνουν,
δεν σκέπτονται.

Σκοτώνουν, δεν σκέπτονται.

Είναι σχιζοφρενής αυτός ο Φράντς.
27 Αυγούστου 1824,
τον κατατόμησαν
στην Λειψία.
Κ' αυτοί είναι σχιζοφρενείς,
αλλά τους φωνάζουν “ τα παιδιά μας”
και τους παρασημοφορούν
γιατί σκότωσαν
... γιατί δεν σκέπτονται.

Ρώμη, 4 Μαρτίου 2003

Η φιγή

Ρέοντας και αναρέοντας
οι παλίρριες
ανατέλοντας και βασιλεύοντας
το φέγγαρι.

Το μπουμπούκιασμα των λουλουδιών,
η πτήσις των σμηνών,
κ' εμείς
πάντα, μα πάντα βιαζόμαστε.

Ρώμη, 2 Ιούλιος 2003